

Sygn. akt III CSK 181/14

POSTANOWIENIE

Dnia 27 sierpnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Gudowski

w sprawie z powództwa S. Ł.
przeciwko J. M.
o zapłatę,
oraz z powództwa wzajemnego J. M.
przeciwko pozwanej wzajemnie S. Ł.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 27 sierpnia 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej J. M.
od wyroku Sądu Okręgowego w K.
z dnia 17 grudnia 2013 r., sygn. akt II Ca [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Pozwany – powód wzajemny J. M. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego w K. z dnia 17 grudnia 2013 r., oddalającą jego apelację od wyroku Sądu Rejonowego w K. z dnia 16 października 2012 r. Skarżący wskazał na oczywistą zasadność skargi.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Jeżeli przesłanką wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania jest twierdzenie skarżącego, iż skarga jest oczywiście uzasadniona, powinien on w uzasadnieniu wniosku zawrzeć wywód prawny wskazujący, w czym wyraża się ta „oczywistość” i przedstawić argumenty wykazujące, że rzeczywiście skarga jest oczywiście uzasadniona. Wymaganie to jest spełnione, gdy skarżący wykaże, że wyrok zapadł z oczywistym, rażącym naruszeniem przepisów prawa lub podstawowych zasad obowiązujących w praworządnym państwie, widocznym na „pierwszy rzut oka”, bez konieczności przeprowadzenia bardziej szczegółowej analizy (postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 27 kwietnia 2006 r., I CZ 15/06, niepubl., z dnia 26 kwietnia 2006 r., II CZ 28/06, niepubl., z dnia 29 listopada 2007 r., II CSK 460/07, niepubl., z dnia 18 czerwca 2008 r., III CSK 110/08 niepubl., 21 września 2010 r., III UK 95/10, niepubl., z dnia 2 grudnia 2011 r., III SK 31/11, niepubl.).

W rozpoznawanej sprawie nie doszło do takiego naruszenia przepisów wskazanych w podstawach skargi. Ocena rażącej niewdzięczności jest subiektywna i wymierzona w ustalenia faktyczne, których w postępowaniu kasacyjnym podważać nie można (art. 398³ § 3 k.p.c.). Należy przy tym pamiętać, że w myśl art. 891 § 2 w związku z art. 906 § 2 k.c. odsetki należą się od daty wytoczenia powództwa tylko wtedy, gdy strony inaczej nie postanowiły.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji (art. 398⁹ § 2 k.p.c.).

[aw]